

Henk Hardeman

De griezelkist

MAKKELIJK & LEUK

9-12 jaar

Zwijssen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijssen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijssen, voor een leven lang leesplezier!

1e druk 2022

NUR 286

ISBN 978 90 487 44 91 6

© Uitgeverij Zwijssen B.V., Tilburg, 2022

Tekst: Henk Hardeman

Illustraties: Caren Limpens

Vormgeving: Natascha Frensch

Voor België:

Uitgeverij Zwijssen.be, Antwerpen

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsauteursrecht.nl.

De griezelkist

Henk Hardeman
Met tekeningen van Caren Limpens

1 De kist

Het is hartje winter.

Sabine en Julian werken aan een schooltaak.

Sabines ouders zijn een dagje weg.

Dan gaat de deurbel.

‘Wie kan dat zijn?’ vraagt Julian.

‘Je ouders?’

Sabine schudt haar hoofd.

‘Die hebben een sleutel.’

Julan kijkt naar buiten.

‘Er staat een busje.’

De bel gaat opnieuw.
Iemand bonkt op de deur.
'Veel geduld heeft hij niet,' zegt Julian.
Als ze opendoen, zien ze een grote zwarte kist.
Ernaast staat een man met een karretje.
Zijn adem komt in wolkjes uit zijn mond.
'De zending is een beetje vertraagd.
Sorry voor het ongemak.
Hier tekenen graag.'
Hij duwt een stuk papier onder Sabines neus.
Het is vergeeld en zit vol vlekken en vouwen.
'Maar dat moeten mijn ouders toch doen?' zegt
Sabine.
De man kreunt.
'Goed, dan neem ik dat ding wel weer mee.
Moeten jullie hem later zelf ophalen.'
Snel zet Sabine dan toch maar een krabbel.

Even later staat de kist in de gang.
Julan kijkt fronsend naar het stuk papier.
'Het adres klopt, maar de naam niet.'
Hij laat het aan Sabine zien.
*Den Weledelen heer professor Abraham van
Helsing.*
Het staat er in een schuin handschrift.

‘Dat is ouderwets Nederlands,’ zegt Sabine.
Julan knikt.
‘En die inkt is bijna verbleekt.’
‘Die kist is dus al heel lang onderweg, Julian.’
‘Een beetje vertraagd, zei die man.’
Zwijgend kijken ze naar de kist.
Hij is versleten en beplakt met stickers.
Er staan plaatsnamen op.
Sommige zijn bijna niet meer leesbaar.
Sabine wijst.
‘Hij is door heel Europa gegaan.’
‘Wat zou erin zitten?’ vraagt Julian.
Hij probeert het deksel.
‘Jammer, het zit op slot.’
‘Ach,’ zucht Sabine, ‘hij is toch niet voor ons.’
‘Maar die professor is vast al jaren dood!’
Sabine kijkt Julian aan.
‘Wat bedoel je?’
‘Dat niemand erop zit te wachten,’ zegt hij.
‘En dus?’
Julan grijnst.
‘En dus kunnen wij best kijken wat erin zit.’
‘Wacht,’ zegt Sabine, ‘ik ga iets halen.’
Even later komt ze terug.
Ze heeft een kratje bij zich.

‘Mijn moeders gereedschap.’
Ze proberen van alles, maar het slot blijft dicht.
Julan zwaait met een grote hamer.
‘Zullen we het deksel dan maar openbreken?’
‘Echt niet,’ zegt Sabine, ‘dan gaat de kist stuk!’
Op dat moment klinkt haar mobiel.
Sabine neemt op en luistert.
‘Oké, mam,’ zegt ze dan, ‘tot vanavond.’
Ze kijkt naar Julan en zucht.
‘Mijn ouders hebben een leuke autoband.
Ze komen pas laat thuis.
Ik moet straks bij de burens eten.’
Julan kijkt op zijn mobieltje en schrikt.
‘En ik moet als een haas naar huis!’
‘Wat doen we nou met die kist?’ vraagt Sabine.
‘We kijken er morgen naar,’ zegt Julan.

Even later loopt Sabine naar de burens.
Het is al donker en de straatlantaarns branden.
Opeens huivert ze.
Zag ze nou iets bij een van de lantaarns?
Een gestalte in het zwart?
Maar als ze goed kijkt, staat er niemand.

2 Rommel

‘Wat moet dat ding hier?’ zegt haar vader als hij die avond thuiskomt.

Sabines ouders zijn knorrig.

Alles wat mis kon gaan, ging mis.

Ze zijn uren onderweg geweest.

Haar moeder wijst naar de klok.

‘Je had allang in bed moeten liggen!’

‘Ik wilde op jullie wachten,’ zegt Sabine.

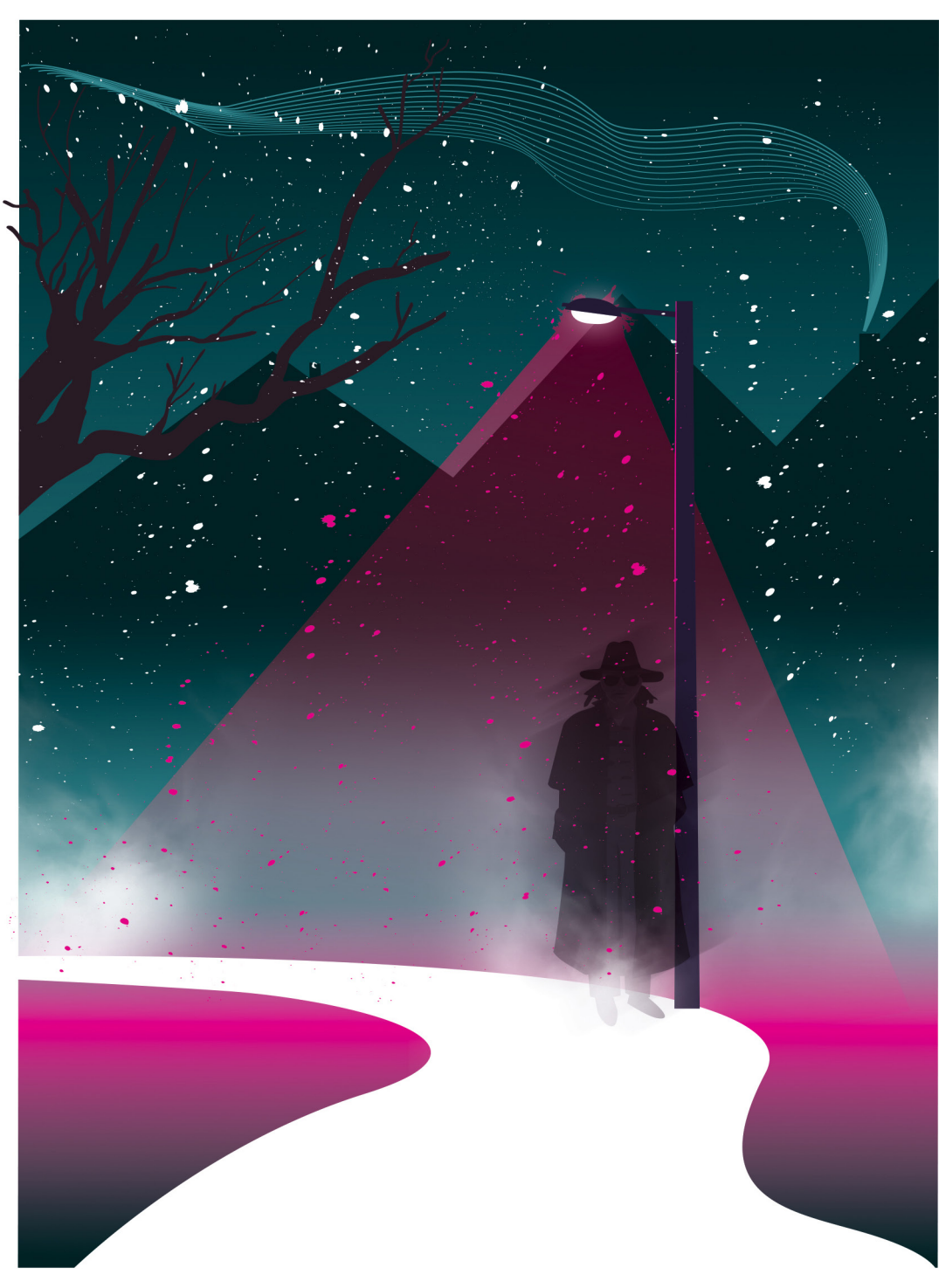
‘Heb jij die kist besteld?’ vraagt haar vader.

Hij kijkt naar zijn vrouw.

Die trekt een vies gezicht.
'Wat moet ik met zo'n oud geval?'
'Verkeerd bezorgd, dus,' zegt haar vader.
Sabine laat haar ouders het papiertje zien.
'Het adres klopt wel, kijk maar!'
'Van Helsing?' zegt haar moeder.
Haar vader schudt zijn hoofd.
'In onze buurt woont niemand die zo heet.
Er is vast weer wat misgegaan.
Morgen bel ik de bezorgdienst.
Ze halen die kist maar weer op.'
'Nee!' flapt Sabine eruit.
Haar ouders kijken verbaasd.
'Ik bedoel ...' begint Sabine.
'De kist mag niet weg.'
Niet voordat Julan en zij weten wat erin zit.
Ze moet iets verzinnen!
'Ik wil hem op mijn kamer,' zegt ze gauw.
'Dan gebruik ik hem als tafel.'
'Dat lelijke ding?' zegt haar moeder.
Sabine haalt diep adem.
'Ik gooi er wel een kleedje overheen.'
Haar moeder kijkt nog steeds bedenkelijk.
'Ik weet het niet, hoor.
Er zit vast houtworm in.'

‘We hebben al genoeg rommel,’ zegt haar vader.
‘Een hoop daarvan kan trouwens naar de stort.
Ik maak wel een afspraak.
Als de bezorger hem niet snel ophaalt,
kan die kist ook met het grofvuil mee.’
‘Maar je kunt hem toch niet zomaar wegdoen?’
Sabine schreeuwt het bijna.
‘Straks komt die Van Helsing langs en ...’
‘Lieve schat,’ zegt haar vader,
‘die man is waarschijnlijk allang dood.
Je ziet toch hoe oud dat stuk papier is?’
Sabine zucht.
‘Zijn jullie dan helemaal niet benieuwd?’
‘Aha,’ zegt haar vader, ‘dus dat is het!’
‘Wil je die kist openmaken?’ vraagt haar moeder.
‘Dat kan echt niet, hoor!
Misschien wil de familie van die meneer
de kist nog hebben.
Die vinden het vast niet leuk als we erin kijken.’
Haar vader loopt naar de woonkamer.
‘Hoe dan ook blijf je van die kist af,’ zegt hij.
‘Dat ding gaat weg en daarmee uit!’

Sabine ligt in bed, maar ze kan niet slapen.
Ze blijft maar aan de kist denken.

Er is iets vreemds mee en ze wil weten wat.
En wie zou die Van Helsing zijn?
Hij was een professor, maar waarin?
Morgen gaat ze zoeken op internet.
Opeens voelt ze ijskoude tocht in haar nek.
Is mam vergeten het raam dicht te doen?
Sabine stapt uit bed en duwt het gordijn opzij.
Het raam is opengewaaid.
Ze sluit het en wil terug naar bed gaan.
Dan hapt ze naar adem.
Aan de overkant van de straat staat een man.
Dit keer is het echt zo.
De man staat recht onder de lantaarn.
Zwarte jas, zwarte hoed, zwarte schoenen.
Hij heeft zijn handen in zijn jaszakken gestoken.
'Wacht die vent ergens op?' mompelt Sabine.
Het lijkt wel of de man haar gehoord heeft.
Hij draait zijn gezicht naar haar toe.
Nu ziet ze dat hij een zonnebril draagt.
Een zonnebril?
In de avond?
Snel trekt Sabine het gordijn dicht.

Op een dag wordt er bij Sabine een grote reiskist bezorgd.
De kist is oud en beplakt met stickers.
Sabine en Julan proberen de kist te openen,
maar dat lukt niet.
Die avond begint het te spoken in Sabines huis.
Vreemde geluiden, enge schaduwen op de muur.
Wat zit er in de kist?
En wat doet die figuur in het zwart op de stoep?

Zin om te griezelen? Lees dan dit boek!

Makkelijk & Leuk: voor kinderen
die lezen moeilijk vinden of saai.
De boeken zijn toegankelijk en
dyslexie-vriendelijk. Lezen is wél leuk!

• 9-12 jaar • griezelen